

Videamus animi partes, quarum est

Posted on Thursday, Feb 3, 2022

Videamus animi partes, quarum est conspectus illustrior;

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. **Istic sum, inquit.** Ait enim se, si uratur, Quam hoc suave! dicturum. Itaque primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum voluntates fieri propter voluptatem; Duo Reges: constructio interrete. Sed plane dicit quod intellegit. Sit hoc ultimum bonorum, quod nunc a me defenditur; Qui si omnes veri erunt, ut Epicuri ratio docet, tum denique poterit aliquid cognosci et percipi. Si quicquam extra virtutem habeatur in bonis. *Ita nemo beato beatior.* Nec vero pietas adversus deos nec quanta iis gratia debeatur sine explicatione naturae intellegi potest.

Primum divisit ineleganter; Non enim ipsa genuit hominem, sed accepit a natura inchoatum. Tu quidem reddes; **Equidem e Cn.** Qui enim existimabit posse se miserum esse beatus non erit. **Sed ad bona praeterita redeamus.** Quid est igitur, cur ita semper deum appellet Epicurus beatum et aeternum? An me, inquam, nisi te audire vellem, censes haec dicturum fuisse?

Quos quidem tibi studiose et diligenter tractandos magnopere censeo. Non est enim vitium in oratione solum, sed etiam in moribus. Sed memento te, quae nos sentiamus, omnia probare, nisi quod verbis aliter utamur, mihi autem vestrorum nihil probari. Sed plane dicit quod intellegit. Sin tantum modo ad indicia veteris memoriae cognoscenda, curiosorum. Qualem igitur hominem natura inchoavit?

Mene ergo et Triarium dignos existimas, apud quos turpiter loquare? At ego quem huic antepo nam non audeo dicere; Nunc reliqua videamus, nisi aut ad haec, Cato, dicere aliquid vis aut nos iam longiores sumus. An me, inquis, tam amentem putas, ut apud imperitos isto modo loquar? Quis hoc dicit? Tollenda est atque extrahenda radicitus. *Egone quaeris, inquit, quid sentiam?* Neque enim civitas in seditione beata esse potest nec in discordia dominorum domus;

Prioris generis est docilitas, memoria; Post enim Chrysippum eum non sane est

disputatum. Non igitur de improbo, sed de callido improbo quaerimus, qualis Q.

Hoc enim constituto in philosophia constituta sunt omnia. Stulti autem malorum memoria torquentur, sapientes bona praeterita grata recordatione renovata delectant. Summum a vobis bonum voluptas dicitur. **Itaque ab his ordiamur. Sin aliud quid voles, postea. Quare conare, quaeso.** Sed quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? *Ille enim occurrentia nescio quae comminiscebatur;*

Stoici scilicet.

Quos quidem tibi studiose et diligenter tractandos magnopere censeo. Videmus igitur ut conquiescere ne infantes quidem possint. Traditur, inquit, ab Epicuro ratio neglegendi doloris. Quae cum dixisset, finem ille. Quae cum ita sint, effectum est nihil esse malum, quod turpe non sit.

Cur id non ita fit? Cur id non ita fit? Ut aliquid scire se gaudeant? Certe, nisi voluptatem tanti aestimaretis. Roges enim Aristonem, bonane ei videantur haec: vacuitas doloris, divitiae, valitudo; Non ego tecum iam ita iocabor, ut isdem his de rebus, cum L. *Si longus, levis;* Traditur, inquit, ab Epicuro ratio neglegendi doloris. At cum de plurimis eadem dicit, tum certe de maximis.